

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobce: **T. P. N.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 3. 2019, čj. CPR-38399-4/ČJ-2018-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 5. 2019, čj. 17 A 67/2019-30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje uložilo žalobci rozhodnutím z 29. 10. 2018 správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a stanovila dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 2 let. Důvodem správního vyhoštění žalobce bylo, že na území České republiky pobýval neoprávněně bez víza či jiného platného oprávnění k pobytu, a to nejméně od 30. 10. 2016 do 7. 8. 2018.

[2] Žalovaná rozhodnutím z 25. 3. 2019 zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o správním vyhoštění.

[3] Žalobce se proti rozhodnutí žalované bránil žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni, který ji zamítl.

[4] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností. Současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] V doplnění tohoto návrhu tvrdil, že nucené vycestování z České republiky pro něj znamená nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám. Uvedl, že podle judikatury Nejvyššího správního soudu je újma hrozící stěžovateli z výkonu rozhodnutí o správním vyhoštění zřejmá již z povahy tohoto

rozhodnutí. Stěžovatel upozornil na to, že pro řádný výkon jeho práva na spravedlivý proces je nezbytné, aby mohl setrvat na území České republiky. K právu na spravedlivý proces podle jeho názoru náleží také právo být v kontaktu se svým zástupcem a udělovat mu pokyny pro výkon zastoupení.

[6] Stěžovatel má za to, že jeho pobyt na území České republiky po dobu řízení o kasační stížnosti nepředstavuje žádné riziko, z něž by mohl vyplývat rozpor s veřejným zájmem, naopak jeho nepřiznání by znamenalo naprosto nepřiměřený zásah do jeho osobního a rodinného života, neboť by pro stěžovatele mělo za následek nutnost opustit Českou republiku, kde má vybudováno společenské i materiální zázemí. V České republice žije 4 roky a má zde vybudovány rodinné vztahy se svojí přítelkyní. Stěžovatel uvedl, že většina jeho pout k zemi původu již byla zpřetrhána.

[7] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být v souladu s usnesením rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 10 Ads 99/2014-58 splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud již v usnesení čj. 1 Azs 160/2014-25 vyložil, že uložené správní vyhoštění a povinnost cizince vycestovat z České republiky představují zásah do práva na respektování rodinného, či alespoň soukromého života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Proto také dále dovodil, že je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, „*je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.*“

[9] Tyto skutečnosti zohlednil Nejvyšší správní soud při vyvažování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku a újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do stěžovatelových procesních práv by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný. Byť je stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pro řádný výkon jeho práva na spravedlivý proces považuje kasační soud za vhodné, aby mohl setrvat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v důsledku přiznání odkladného účinku, tedy umožněním stěžovateli pobývat na území České republiky do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, mohlo dojít k zásahu do práv třetích osob, nebo že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

[11] S ohledem na shora uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. srpna 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu